

ת"פ 43744/11-15 - מדינת ישראל נגד מוחמד דגאמין, מחמוד אלקימרי (עציר) - לא בעניינו, עז אלדין רבו ראשד (עציר) - לא בעניינו, אנס הרינאת (עציר) - לא בעניינו

בית משפט השלום בבאר שבע

25 נובמבר 2015

ת"פ 43744-11-15 מדינת ישראל נ' דגאמין(עציר) ואח'
מת 43720-11-15

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

המאשימה
מדינת ישראל
עו"ד רומן זילברמן

נגד

הנאשמים

1. מוחמד דגאמין (עציר)
עו"ד אוהד סלמי
2. מחמוד אלקימרי (עציר) - לא בעניינו
3. עז אלדין רבו ראשד (עציר) - לא בעניינו
4. אנס הרינאת (עציר) - לא בעניינו

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם, הנני מרשיע אותו בכניסה לישראל שלא כדין בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה והודעה היום י"ג כסלו תשע"ו, 25/11/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין (בעניין הנאשם 1)

הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין. עפ"י המתואר בכתב האישום ביום 15.11.15 בסמוך לשעה 14:02 נמצא הנאשם באיזור תחנת הדלק ג'ו אלון בתחומי המדינה מבלי שהיה ברשותו אישור כניסה או שהייה כדין.

ב"כ המאשימה בטיעוניו לעונש הפנה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, הפנה למצב הביטחוני אשר מצדיק החמרה במתחם שנקבע בהלכת אלהרוש וכן לפסיקה של מותבים שונים שקיבלה עתירה זו. עוד ציין כי בענייננו אין המדובר בנאשם ללא הרשעות קודמות שכן לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות בגין אף ריצה תקופות מעצר שונות.

ב"כ הנאשם מנגד, הפנה לעובדה כי מטרת כניסתו של הנאשם היתה לצרכי פרנסה. הנאשם נתפס מטרים בודדים מהמחסום. מדובר בנאשם שהתחתן ויש לו ילדים ואשתו אמורה ללדת. עברו הפלילי אינו מכביד ועל כן ניתן להסתפק בימי מעצרו.

דין והכרעה:

במעשיו האמורים לעיל, פגע הנאשם בזכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה ובזכותה להסדיר את מדיניות שוק העבודה באמצעות מתן היתרי שהייה. כך גם, יש בעבירות אלו משום הכבדה על רשויות אכיפת החוק וכוחות הביטחון, הנדרשים להשקיע משאבים לא מבוטלים על מנת לטפל בתופעה, גם אם מדובר בשב"חים שנכנסים לצרכי פרנסה. אין גם להתעלם מהעובדה כי בעבירת הכניסה לישראל שלא כחוק, טמון סיכון פוטנציאלי לביטחון אזרחי ותושבי מדינת ישראל.

יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן בעניין אלהרוש:

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה"

יחד עם זאת, בעניין אלהרוש צוין כי מקום בו מדובר בנאשמים אשר נכנסו שלא כחוק לתחומי מדינת ישראל אך ממניעים כלכליים ולצרכי פרנסה, הרי שמידת הפגיעה שלהם באינטרס המוגן של ביטחון המדינה הינה פחותה.

לאור אלה, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, ובכלל זה בעובדה כי לעבירת הכניסה לישראל שלא כחוק לא נלוו עבירות נוספות, ולאחר שהשתכנעתי כי מניעיו של הנאשם לביצוע העבירה היו כלכליים גרידא, הריני לקבוע כי במקרה הנדון מידת הפגיעה בערכים המוגנים איננה גבוהה.

השלכת המצב הביטחוני הנוכחי על עונשו של הנאשם:

בעניין אלהרוש נקבע כי מתחם העונש ההולם בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק לצרכי פרנסה, כשזו נעברת בפעם הראשונה ולא נלוות לה עבירות נוספות, **נע בין מאסר מותנה לחמישה חודשי מאסר בפועל**. נשאלת איפה השאלה האם יש במצב הביטחוני כדי להחמיר עם הנאשם אם לאו.

בשאלה העקרונית סבורני כי לנוכח פסיקתו של בית המשפט העליון, לא יכולה להיות מחלוקת כי מצב ביטחוני קשה יכול להשפיע על מידת העונש שייגזר בגין ביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק. כך למשל, קבע כב' השופט ס' ג'ובראן בעניין אלהרוש בפסקה 65 לפסק דינו:

"מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הביטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון [ההדגשות לא במקור - ד.ב.ט]."

מעבר לכך, אציין כי אף לטעמי יש ממש בעתירתה של באת כוח המאשימה להחמיר בעונשם של נאשמים בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק עת שורר במדינה מצב ביטחוני רעוע וזאת ממספר סיבות. ראשית, בימים אלו, כוחות הביטחון נדרשים להקצות משאבים רבים ביותר, הן אנושיים והן כלכליים, לצורך אבטחתם של אזרחי מדינת ישראל לכל אורכה ורוחבה של המדינה. ביצוע עבירות כגון זו שביצע הנאשם מקשה עוד יותר על עבודת רשויות הביטחון, אשר נדרשים להפנות תשומות על מנת לטפל ולמגר את תופעת חדירתם של השהים הבלתי חוקיים לתחומי מדינת ישראל.

שנית, גם אם אין בכניסתם לשטחי מדינת ישראל של השהים הבלתי חוקיים המבקשים אך למצוא מקור פרנסה כדי לפגוע באופן ישיר בביטחונה של מדינת ישראל, הרי שעצם כניסתם של תושבי הרשות הפלסטינאית לתוך תחומי המדינה שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון יוצרת, ולו בעקיפין, פוטנציאל לפגיעה ביטחונית. בהקשר לכך, לא ניתן א-פרוירית לאבחן בין השהים הבלתי חוקיים המבקשים להיכנס לשטחי המדינה ממניעים כלכליים בלבד לבין כאלו המבקשים לפגוע בביטחונה של המדינה ואזרחיה. ואכן, לדאבון הלב, ניסיון החיים מלמד כי לא אחת אותם מפגעים נכנסו לשטחי מדינת ישראל מתחומי הרשות הפלסטינאית.

שלישית, מסכים אני עם הטענה כי בשעה שברחובות ישראל מתרחשים פיגועי טרור, שומה על בית המשפט אף ביתר שאת להעלות תרומתו לשם מניעת תופעת השהים הבלתי חוקיים ולשם הרתעתם של אלו, וזאת יש לעשות באמצעות הטלת עונשים מחמירים מאלו המוטלים בימים של רגיעה ביטחונית.

משנקבע שהמצב הביטחוני מהווה שיקול ממכלול שיקולים לצורך גזירת עונשו של הנאשם, נשאלת איפה השאלה כיצד אמורה אותה החמרה בענישה לבוא לידי ביטוי: האם בגדרי המתחם שנקבע בהלכת אלהרוש או ע"י קביעתו של מתחם

עונש הולם חדש וכנגזרת מכך האיזונים המתבקשים בגדרי אותם מתחמים שייקבעו ע"י בית המשפט.

בת.פ. 30053-09-15 מ"י נ' חמזה גבריל מותב זה חיווה דעתו כי ככל שהדבר נוגע לכניסה שעה שהמצב הביטחוני רעוע יש לראות זאת כחלק מנסיבות ביצוע העבירה ועל כן יש מקום לקבוע מתחם עונש הולם מחמיר מזה שנקבע בהלכת אלהרוש שתחילתו מספר ימי מאסר בודדים. מנגד, כאשר מדובר בכניסה שבוצעה עובר לקיומו של המצב הביטחוני החריג, הדבר צריך לבוא לידי ביטוי בגדרי המתחם ולא בקביעתו של מתחם שונה מזה שנקבע באלהרוש. קביעות אלו נכונות גם בתיק זה.

יישום האמור לעיל, הביאני לקבוע כי בגין כניסתו של הנאשם ינוע מתחם העונש ההולם בין מאסר בפועל קצר ועד 6 חודשים מאסר בפועל. לא למיותר להוסיף כי בענייננו, מדובר במי שבשונה מהמקרה שנדון בהלכת אלהרוש עסקין בנאשם שלחובתו 3 הרשעות קודמות וראה ביחס לכך בדברי בית המשפט כי בסיטואציה בכגון דא ניתן :

"להתחשב בכך בתוך המתחם, וניתן גם לערוך מתחם עונש הולם שונה ושיקול הדעת בעניין זה נתון לבית המשפט הדן". (ראה פסקה 54 בעניין אלהרוש).

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחמים ולקולא יילקחו בחשבון הודאתו, החיסכון בזמן שיפוטי, היותו תושב השטחים הנעדר מעטפת תומכת, ומכאן שמעצרו ומאסרו קשה אף יותר מאשר על דרך הכלל. הנאשם פעל מתוך מצוקה כלכלית ויש להניח שלמאסרו השפעה גם על יתר בני המשפחה הנתמכים מעבודתו.

מנגד ולחומרה, תילקח בחשבון העובדה שלחובתו 3 הרשעות קודמות כולן בגין עבירות של כניסה לישראל שלא כדין. הנאשם ריצה בכל אחת מהרשעותיו תקופות מאסר הנעות מחודש ועד 3 חודשים. אשר על כן, יש ליתן את הדעת לשיקולי הרתעת היחיד וכן הרתעת הרבים וזאת בשים לב לנפוצות העבירה וזאת בהצטרף למצב הביטחוני כפי שפורט לעיל.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חודש ויום מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו 15.11.15.
- ב. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים שלא יעבור עבירות לפי חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי. .

**ניתנה והודעה היום י"ג כסלו תשע"ו,
25/11/2015 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה , שופט**

הוקלד ע"י איריס אוחיון וחיה דמרי